

עת"א 54177/03/15 - זיאד ג'אברין, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל, פרקליטות מחוז צפון- פלילי

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 54177-03-15 ג'אברין(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר
זיאד ג'אברין, ת.ז. 059954362

נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל
3. פרקליטות מחוז צפון- פלילי

החלטה

העתירה שהוגשה על ידי האסיר מהווה למעשה עתירה כללית וכוללנית ובה טענות גורפות בתחומים שונים: קיפוח זכויות, אפליה, התעללות, עונש קולקטיבי, השפלה, העברות, טיפול רפואי, ביטול השתייכות ארגונית.

למקרא העתירה ניתן להתרשם שלעותר טענות לא רק בשמו, הוא מתיימר לייצג ולטעון בשם כלל האסירים כשהטענות מופנות כלפי רוב הגורמים בשב"ס. מדובר בעתירה שאיננה ממוקדת שלא ניתן באופן מעשי להכריע בה במסגרת בית המשפט המחוזי הדן כבית משפט מנהלי, ככלל, בעתירות פרטניות של אסירים.

בדיון שנערך ביום 14/4/15 הגיש העותר, במסגרת טיעוניו, מסמכים שונים התומכים, לטענתו, בטיעוניו השונים.

ב"כ המשיבה השיבה על טענות העותר ככל שהטענות מתייחסות לגביו באופן פרטני.

ב"כ המשיב מציינת כי העותר כלל בעתירתו מס' עניינים שראוי היה להגיש בגינם עתירות נפרדות. ריבוי העניינים ואופן הגשת הבקשה יש בהם כדי להצדיק מחיקתה, כפי נקבע בעניין ע"א 5037/09 בני סלע נ' מ"י.

בעניין הטענה לפגיעה בזכויות, אין התייחסות לאירוע קונקרטי ועל כן, לא ניתן לקבל התייחסות של גורם ספציפי בשב"ס, כך גם לגבי טענות בדבר התעללות, קיפוח ואפליה.

האסיר זוכה לאותן זכויות להן זכאים אסירים מסוגו ומסיווגו, בהתאם לנהלי הנציבות והפקודות.

העותר מלין על ביקורי משפחות, אולם בפועל האסיר זוכה לביקורים רציפים מזה תקופה ארוכה של בני משפחתו הקרובים. בתקופה של כשנה נמנעו ממנו ביקורים לאחר שנמצאה ברשותו סכין.

לעניין טענתו של העותר לעונש קולקטיבי, העותר היה מעורב באירוע שלילי אלים, במהלכו הותקף מפקד בית הסוהר, סגנו וסוהרים נוספים. היתה התפרעות המונית שגרמה נזק רב לרכוש. העותר נשפט בהליך משמעתי ונדון לעונש של אזהרה ותשלום פיצוי כספי בהתאם לפקנ"צ 04.17.00 סעיף 19(ב)(1).

לעניין הטיפול הרפואי, העותר זוכה לטיפול רפואי כל אימת שנדרש. מעולם לא מנעו מהעותר ביקור במתקן רפואי. העותר לא העלה טענות מעין אלה בפני הצוות הרפואי העורך ביקורים שבועיים אצל האסירים.

שיוך ארגוני - טענתו של העותר נדונה והוכרעה במסגרת עת"א 49178/07/13 בהחלטה שניתנה על ידי כב' השופט יונתן אברהם, שקבע שהסיכוי לשילוב בטיפול שיקומי קלוש.

במהלך הדיון הגיש, כאמור, העותר מסמכים רבים. לבקשת ב"כ המשיבה שביקשה שהות לעיין במסמכים ולבדוק את הטענות המועלות בהם על מנת להשיב, בין היתר, בעניין העתירה הנוספת שהגיש בנושא השיוך הארגוני, לפיכך, המשך הדיון נדחה לישיבה נוספת.

בדיון הנוסף שנערך ביום 5/5/15 הפנתה ב"כ המשיבה לעובדה כי העותר הינו אסיר בטחוני שנדון בשנת 2002 ל- 20 שנות מאסר בגין מגע עם סוכן חוץ, סיוע לאויב במלחמה, קשר לרצח, סיוע לניסיון לרצח ועבירות נוספות. העותר היה בקשר וסייע לפעילים תושבי השטחים שהשתייכו לארגונים שונים ובכללם ארגון "פתח". במהלך תקופת מאסרו השתתף האסיר מס' פעמים בהתארגנויות של האגף, בשביתות רעב, החזרת ארוחות ושללו ממנו טובות הנאה בשל הפרות משמעת.

העותר הגיב באריכות לטענות ב"כ המשיבה וכן הגיש לעיוני מסמכים שונים, שאת תוכנם קרא במהלך הדיון. העותר גם חזר על טענות שטען עוד בדיון הקודם.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, נראה לי כי אין מקום להתערבות מנהלית בהחלטת גורמי שב"ס.

עיינתי בהחלטתו של כב' השופט יונתן אברהם ובעדכונים של גורמי שב"ס ואני סבור כי לא נשתנו הנתונים והנסיבות באופן המצדיק שינוי החלטתו של כב' השופט יונתן אברהם.

אמנם האסיר זכאי לכך שעניינו ידון מעת לעת, אך חלוף הזמן מאז מתן ההחלטה, כשלעצמו, אין די בו, יש להראות כי חל שינוי בנסיבות המצדיק שינוי ההחלטה.

על פי כתב האישום נעשה ניסיון לביצוע פיגוע התאבדות בישראל. האסיר שהיה בקשר עם אחד מאנשי הארגון התבקש לסייע למפגע בהכנסתו לתוך שטח ישראל והובלתו למקום בו יבצע את פיגוע ההתאבדות. העותר הסיע את המפגע כשעליו חגורת נפץ וכלוב ממולכד. במהלך הנסיעה שמע את ההסברים שניתנו למפגע כיצד לנהוג ולהפעיל את מטען הנפץ וכיצד והיכן לבצע את הפיגוע. העותר ראה במהלך הנסיעה את חגורת הנפץ המוצמדת לגופו. כשהתקרבו למחסום משטרה, הוריד העותר את המפגע מהרכב כשהוא שומע את הנוסע הנוסף מדריך את המפגע כיצד להגיע למקום הפיגוע וכיצד להפעילו.

כשנעצר העותר על ידי שוטרים, אחרי מרדף, לאחר שלא עצר במחסום למרות שנדרש, מסר העותר פרטים שגויים אודות הנוסעים איתו ועל מטרת הנסיעה, כל זאת בכוונה לרמות את השוטרים ולאפשר ביצוע הפיגוע, בודעו שהמפגע שירד מהרכב בסמוך לפני המחסום בדרכו לביצוע פיגוע.

הפיגוע לא הצליח בסופו של דבר רק בשל ערנותו של אזרח שהבחין במפגע.

בהחלטתו הדוחה את עתירת האסיר בעניין השיוך הארגוני, מצוין כב' השופט יונתן אברהם כי הוצגה בפניו חוות דעת שב"כ המשקפת עומק אידיאולוגי קיצוני מאוד המשתקף בהתנהגותו של העותר בביצוע העבירות. המדובר במסוכנות אינהרנטית הנובעת ממניעים אידיאולוגיים שאינם בעלי פוטנציאל שיקומי. בהחלטה מצוין עוד כי מתוך דוח המשמעת עולה כי הזדהותו האידיאולוגית של העותר לא נפסקה לאחר הרשעתו ומאסרו, ויש בה כדי ללמד על המשך תמיכתו ואחיזתו באידיאולוגיה המסוכנות הנ"ל. לאור אופי עבירותיו של העותר סבורה עו"ס השב"ס כי לא ניתן לתת לו טיפול שיקומי של שיחות פרטניות.

על פי דוח השב"ס מיום 23/10/14, עמדת חטמ"ן מתנגדת לשינוי הסיווג.

התנהלותו השלילית של העותר נמשכה גם אחרי החלטת כב' השופט יונתן אברהם, נשללו מהעותר טובות הנאה לתקופה מיום 25/2/15 - 26/1/15 לאחר שקילל והתחצף לסוהר בסוף חודש פברואר 2015.

כמו כן נשללו ממנו טובות הנאה לתקופה מיום 5/8/14 - 6/7/14 לאחר שסירב לצאת מתאו, לא נשמע להוראות הסוהרים, הפר את הסדר, הביטחון והמשמעת.

העותר היה שותף בהפרות סדר באגף 9 ולכן נשללו ממנו ביקורים לתקופה 10/1/14 - 11/12/13.

העותר נדון משמעתית ביום 6/7/14 וביום 26/1/15.

לא מצאתי ממש גם בשאר טענות העותר בעניין אפליה, מניעת שיקום ושאר הטענות הכלליות שטען ושיקבלו מענה אחת לאחת בתשובת המשיב עוד בדיון הראשון.

לאור האמור, העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ' סיוון תשע"ה, 07 יוני 2015, בהעדר הצדדים.